

mange Eksempler paa, at en Barnemoder lever sammen med en anden Mand end Børnenes Fader. Nu kan man sige, at det maa være en Fordel for Børnene, hvis Forholdet var det, at denne Mand hjalp til med at erhverve til Husholdningen, men saaledes gaar det ikke i ret mange Tilfælde. Hvor de bliver enige om, at de vil se at arbejde sammen for Børnene, der gifter de sig, men hvor de lever paa maa og faa, saaledes at et Aarstid har denne Kvinde een Mandsperson, som hun lever sammen med, saa gaar han fra hende, og nogen Tid efter kommer der en anden, der gaar det ud over Børnene, idet det ikke er sjældent, at en saadan Mandsperson, naar Underholdsbidraget kommer, tager det fra Moderen og forbruger det ude. Det gaar altsaa ud over Børnene, og det var derfor, at vi stillede Ændringsforslaget, idet vi mener derved at kunne sikre, at det Underholdsbidrag, der skal ydes, hvad enten det ydes af Barnefaderen eller Kommunen, virkelig kommer Barnet til gode. Den højtærede Minister nærede sine store Betæneligheder ved den Ændring, der blev vedtaget, og jeg kan godt forstaa det, for den er et stærkt Indgreb i de nu indlevede Forhold, men jeg vil dog haabe, at den højtærede Minister ikke vil lægge sig alt for meget i Vejen for den Ændring, der er foretaget, naar Lovforslaget møder nede i det andet Ting. Vi har nemlig den Tro, at det vil være til Gavn for Børnene, om dette kan faa Lov at blive staaende. Jeg vilde gerne gøre disse Bemærkninger for at begrunde, hvorfor Udvalget har fastholdt denne Ændring til Trods for den højtærede Ministers Betæneligheder.

Jeg vil haabe, at Lovforslaget vil have Held paa sin Vandring gennem det andet Ting, saa at det bliver ophøjet til Lov, idet jeg er vis paa, at der er mange kommunale Myndigheder, der venter paa, at dette Lovforslag skal blive gennemført. Udvalget har faaet mange Opfordringer udefra, som synes ret rimelige, om, at der skulde foretages endnu mange flere Ændringer, men vi har staaet imod, idet vi kun vilde foreslaa de Ændringer, vi mente var allerhøjest nødvendige, saa meget mere som vi gerne vilde efterkomme den højtærede Ministers Opfordring om, at Lovforslaget fik en saadan Affattelse, at det kunde gaa igennem det andet Ting.

Justitsministeren (Bülow): Til den ærede Ordfører skal jeg blot bemærke, at naar Ministeriet maatte finde, at der igen

er Anledning til at foreslaa Ændringer i Loven eller til at underkaste den en almindelig Revision, skal det naturligtvis tage den Henstilling, Udvalget skriftligt har stillet til det, og som Ordføreren nu har taget, under meget alvorlig Overvejelse og altsaa søge om muligt at faa dette Lovforslag kædet sammen med selve Loven, saa at man kan have samtlige Lovbestemmelser dette Emne vedrørende i een Lov og samtidig undgaa de forskellige Fortolkningsvanskeligheder, som den gældende Lov utvivlsomt frembyder.

Til det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen) skal jeg bemærke, at nu skal jeg se, hvorledes Folketinget stiller sig til den Affattelse, § 4 har faaet. Bliver Paragraffen i Folketinget vedtaget i samme Skikkelse som her, skal der ikke fra min Side møde nogen Vanskelighed ved Lovens Stadfæstelse.

Ordføreren (Oluf Jensen): Jeg vil gerne til den højtærede Justitsminister sige, at jeg ikke er fuldt tilfreds med det Svar, at vi skulde vente med Revisionen og Lovenes Sammenarbejden, til det viser sig, at det er nødvendigt at foretage nye Ændringer i Loven, thi saa er jeg bange for, at det kunde komme til at vente for længe. Vi trænger i høj Grad til snarest muligt at faa disse Love sammenarbejdet og, som jeg berørte før, ogsaa af Hensyn til de kommunale Myndigheder ude i Landet. Det viser sig jo, at man lægger større og større Byrder paa de kommunale Raad, særlig paa Sogneraadene. Det er Lovgivningsmagtens Pligt netop at lette dem Arbejdet saa meget som muligt. Vi har set, hvorledes der ved de sidste Sogneraadsvalg og ved Besættelsen af Formandspladserne rundt omkring var mange af de gamle, prøvede Formænd, der trak sig tilbage, efter hvad jeg fra min Virksomhed ved, nærmest af den Grund, at de var overbebyrdede med Arbejde. Vi maa derfor lette dem Arbejdet saa meget som muligt, og det kan vi bl. a. gøre særlig ved denne Lov. Man kan ikke forlange, at Sogneraadene skal kende en Brøkdel af disse 113 Resolutioner, som Ministeriet har givet angaaende Fortolkningen af denne Lov. Der er ogsaa et Par andre Spørgsmaal, som jeg synes særlig begrunder en Revision. Jeg berørte under forrige Behandling Frederiksbergs Ligestilling med København paa dette Omraade. Der er sket Forandring paa enkelte Punkter, men i Praksis er det saaledes, at man paa Frederiksberg paa mange andre Punkter i